

Sari Peltoniemi: Kuulen kutsun metsänpeittoon. Tammi, 2011.

9.-luokkalainen Jouni haaveilee bändistä, käy koulua ja elää muutenkin ihan tavallista nuoren miehen elämää isänsä ja Saara-siskonsa kanssa. Perheen äiti on kadonnut, kun lapset olivat pieniä. Ainut yhteys äidin kolttasaamelaisen suvun maisemiin ovat jokavuotiset vaellusretket Lappiin, äidin synnyinseuduille. Lapista saavat alkunsa myös mystiset tapahtumat, jotka vievät Jounin myyttien salaperäiseen maailmaan. Tarina vilisee yliluonnollisia henkiä ja haltijoita, ja se koukuttaa dekkarin tavoin lukijansa.

Kenelle? Yläkouluikäisille pojille ja tytöille. Kirja sopii hyvin myös heikommille lukijoille, koska sen kieli on soljuvaa, eikä se ole liian pitkä.

VOIMAEELÄIMIÄ

Kaulassani roikkui huuhkajan sulka. Liittyikö se jotenkin ulkona olevaan huuhkajaan – sitä en osannut arvata. Tunteeni kuitenkin vahvistui: huuhkaja ei ennustanut minulle onnettomuutta. Päinvastoin. Huuhkaja oli minun turvani. (s. 48.)

▪ Mikä eläin sinusta tuntuu läheiseltä ja turvalliselta? Jos saisit valita itsellesi turvaksi voimaeläimen, mikä se olisi? Onko siinä jokin piirre, josta saat voimaa, koska se ehkä puuttuu sinulta? Vai vahvistaako se jotain omaa piirrettäsi omalla olemuksellaan? Kirjoita kuvaus voimaeläimestäsi? Millainen se on? Missä tilanteissa siitä olisi sinulle erityisesti apua?

MUODONMUUTOKSIA

Entä jos minusta tosiaan tulisi poro? Vaeltaisin tunturissa ja järsisin jäkälää. Eihän se ollut vastenmielistä nytkään. Minusta oli aina ollut mukava patikoida, vaikken tykännytkään yöpyä taivasalla. Jos Saara lentäisi yöllä ylitseni, ei se tuntuisi hullummalta. Kerrankin hän saisi liihottaa vapaana ilman kaikkia suorituksia ja velvollisuuksia. (s. 48–49.)

▪ Mitä jos sinä alkaisit muuttua joksikin eläimeksi? Muutos alkaa hiljalleen ja vaivihkaa? Millaisia oireita sinulle ilmaantuu ensiksi? Mitä tapahtuu fyysisesti, entä henkisellä puolella? Miten ulkonäkösi, luonteenpiirteesi ja ajattelusi muuttuu? Mitkä ovat kaikkein voimakkaimmat muutokset?

HALTIJASUKUA

Istuimme olohuoneen matalan pöydän ympärille. Veikko katsoi minua pitkään ja sanoi. – Marja-Klodian poika. Haltijoitten sukua.

Mikkokin alkoi tuijottaa minua.

– En ole huomannut Jounissa haltija-ainesta, vaikka se vähän outo onkin. (s. 86.)

▪ Suomalainen mytologia vilisee erilaisia haltijatarinoita. Tutustu niihin ja muihin yliluonnollisiin olentoihin esimerkiksi Marjut Hjeltin kirjan Lumoava haltijakansa (Karisto 2011) avulla. Usein ajatellaan, että ihmisetkin voi jakaa maailman peruselementtien mukaan veden, ilman, maan ja tulen ihmisiin. Mieti, mikä kuvaisi sinua kaikkein parhaiten. Jos kuuluisit johonkin näistä lajeista, mikä se olisi? Mikä olisi sinun nimesi ja millaiseksi muuttuisit? Mitkä piirteet saisivat sinussa vahvistusta ja mitkä ehkä heikkenisivät? Kerro elämästäsi tuon uuden lajin edustajana.

KUN KATSOO OIKEIN TARKKAAN...

– Hän pystyy muuttamaan puita palvelijoikseen, niin kerrottiin. Niistä tulee ihmisen kaltaisia, vähän niin kuin zombeja, kuten sanoit. Olette varmasti huomanneet, että puita on kadonnut siellä, missä Jouni on oleillut. Niillä puilla on nyt kaksi jalkaa ja niitten ainoa tehtävä on saada Jouni käsiinsä. (s. 106.)

- Kun katsoo tarkkaan, ympärillään voi nähdä jotain, mitä arkipäivänä ei näe. Kokeile katsoa tarkkaan ulkona ja sisällä. Etsi jollekin kasville, rakennukselle tai esineelle henki. Millainen se on ja miksi? Onko sillä jokin tietty tehtävä tässä ympäristössä? Mitä se tekee, kun ihminen kääntää sille selkensä? Kirjoita kuvaus siitä, kun kasvin, rakennuksen tai esineen henki ja ihminen ovat vähällä kohdata. Mitä tapahtuu, kun ihminen melkein huomaa, ettei kaikki ollutkaan ihan sitä, miltä näyttää?